

SĂ PUNEM CAPĂT

FLUCTUAȚIEI ANTRENORILOR!

„Lumea antrenorilor de fotbal” este mică, dar agitată. Este poate una din profesiunile cele mai expuse judecăților subiective. În sezoanele competiționale, activitatea antrenorilor este supusă criticii publice, după fiecare joc câștigat sau pierdut. Clasamentele săptămânale sînt sub lupa a mii și mii de iubitori ai fotbalului, iar verdictele sînt nerăsfătoare: după poziția ocupată în clasament...

În lunga mea activitate, nu o dată mi-a fost dat să aud despre același antrenor cuvinte elogioase, care-l ridicau pe culmi, pentru ca după o suită de eșecuri același om să fie aruncat, de aceleași voci care-l apreciaseră ca genial, în abisurile nulității absolute. De asemenea „părerii” n-a fost absolvit nici un antrenor de marcă, nici Traian Ionescu, nici Constantin Teacă, nici Angelo Niculescu, nici Ștefan Covaci (angajat recent la Ajax) și nici alții.

Dar dacă acest lucru este de înțeles și chiar îngăduit pentru unii spectatori, a căror pasiune o ia deseori înaintea judecății obiective, documentate, această stare de subiectivitate excesivă nu este permisă, în nici un caz, celor care conduc și răspund direct de activitatea fotbalistică. Conducătorul de fotbal care își schimbă păreri de la o săptămână la alta, în funcție de rezultatul duminical, se dovedește de foarte slabă calitate și în nici un caz la nivelul cerințelor etapei actuale.

Și totuși...

Și totuși numai în cursul campionatului 1970/71 au fost schimbări, la Divizia A, trei antrenori, iar la terminarea lui, 11, adică cu foarte puțin sub 3/4 din efectivul echipelor de această categorie.

Să recunoaștem că este mult prea mult.

Și aceasta, cînd? Cînd se vorbește mai mult ca niciodată, poate, despre necesitatea obiectivă a muncii de perspectivă ca o condiție a progresului, despre caracterul științific al antrenamentului, despre necesitatea antrenorului pedagog-psiholog, ceea ce presupune înainte de toate cunoașterea temeinică a oamenilor cu care lucrează, deci timp.

Pot fi îndeplinite aceste condiții majore, OBLIGATORII, de antrenori ce se schimbă anual și uneori și mai des? Hotărît că nu!

Pentru aceste rațiuni, Biroul F. R. Fotbal, mai ales în ultimul an, a pornit acțiuni mai hotărîte pentru o mai judicioasă selecție a antrenorilor din eșaloanele superioare (A și B) și pentru asigurarea stabilității lor.

Una din aceste măsuri a fost și aceea de a nu mai permite la aceste eșaloane decât antrenori cu NORMA ÎNTREGĂ și cu CONTRACT pe minimum trei ani. Este de la sine înțelesă rațiunea normei întregi. Complexele sarcini de instruire și educare a unui colectiv sînt incompatibile cu diletanțismul. Nu poți fi maestru în fabrică sau medic la poli-clinică și, în puține ore, să te ocupi și de o echipă. O asemenea „rezolvare” este cu totul contraindicată în condițiile cerințelor de astăzi. De aceea norma întreagă este obligatorie la aceste eșaloane.

Contractul, la rîndul lui, este forma juridică prin care se garantează o continuitate de minimum trei ani la aceeași echipă și care se impune ca o stavilă obiectivă capriciilor, bunului plac al unor conducători neavizați sau setoși de rezultate imediate și chiar și acelei categorii de antrenori care, în goană după căpătuială, schimbă în fiecare an echipele. Continuitatea în muncă este deci o cerință primordială, care trebuie înțeleasă de toți factorii interesați.

Și pentru că veni vorba de contracte trebuie să semnalăm faptul că pînă la această dată (tirzie) nouă antrenori de la Divizia A și 16 de la B activează încă fără contracte.

Biroul F.R. Fotbal, a aplicat însă prompt măsurile de sancționare ce se impun. Deocamdată măsuri administrative, iar în viitorul apropiat, dacă nu se îndeplinesc obligațiile cheierii contractului, se va merge pînă la suspendarea echipelor respective din campionat. Și este normal să se ajungă la asemenea decizii, căci fotbalul nu mai este o problemă de voluntarism ci o activitate prea complexă, cu prea multe implicații serioase ca să mai poată fi lăsată la discreția oricui.

Măsuri ferme se impun de sus pînă jos. Altfel vom continua să plutim în apele liniștite ale mediocrității.

Să nu uităm că antrenorii țin în mîna lor pîrgăia cea mai importantă a progresului acestei discipline: procesul instructiv-educativ. Ei au sarcini deosebit de importante privind selecția jucătorilor, îmbunătățirea conținutului antrenamentelor în raport cu cuceririle metodice contemporane, au de asemenea, sarcini deosebite ca pedagogi privind EDUCAREA FOTBALISTILOR. Nemaivorbind că antrenorii principali au și obligația de a coordona întreaga activitate dintr-o secție, inclusiv cunoașterea activității grupelor de copii și juniori, pentru desfășurarea unei munci într-o perspectivă largă.

Dar toate acestea înseamnă (pe lîngă competență) simț de răspundere și CONTINUITATE, una din condițiile obligatorii ale progresului.

ION BALAS
vicepreședinte al F.R.F.

ECHIPA CAMPIONATULUI — de la o etapă la alta

Așa cum am anunțat, revista noastră va alcătui și în această ediție „ECHIPA CAMPIONATULUI”, pe baza adăugării notelor obținute de jucători, pe fiecare post. Acum, după patru etape, producîndu-se deplasări mai importante, facem loc primei formații, dar precizăm că pe majoritatea posturilor titularii s-au detașat numai cu cîte un singur

punct și — deci — modificări pot surveni de la o săptămîină la alta. Pentru unul din posturile de atacant central n-am putut găsi încă un titular, patru jucători totalizînd cîte 30 de puncte. Aceștia sînt: KUN, DEMBROV-SCHI, NEAGU și ADAM.

Dar, iată cum se prezintă echipa la această oră:

ȘTEFĂNESCU (34)

N. IONESCU (30)

LERETER (31)

IANUL (31)

MIHAILĂ (33)

DUMITRU (33)

SIMIONAȘ (34)

PANTEA (31)

LUCESCU (36)

4 JUCĂTORI (30)

HAJNAL (32)

PRIM-PLAN

DUMITRACHE

București, 28 noiembrie 1968... A trecut o oră de joc în meciul România—Elveția. „Cantonierii” rezistă... „Tricolorii” nu pot uita Lisabona... În aceste momente grele, un jucător se înalță în careul helvet, aruncat parcă de un fi-berglass... Și Dumitrache deschide scorul... Meciul cu Elveția este jucat.

Londra, 15 ianuarie 1969... Anglia—România. Mai sînt 15 minute. Ai noștri atacă. Pe Wembley! Domide trage formidabil. Penalty! Duc palmele la ochi. Mă uit printre degete. Se decide, parcă. Boc. Ba nu! Lucescu, tînărul căpitan, îi barează drumul. Dumitrache se îndreaptă spre mingea, în fața lui se află Banks, des-pere care cineva spunea că e mai tare decît stînga de la Dover. Și totuși, Dumitrache îl trimite în dreapta, sîtînd elegant în stînga. Jucătorii noștri refuză să creadă că mai sînt doar 15 minute și că România a egalat pe Wembley...

Atena, 16 aprilie 1969... Grecia—România... Minutul 51: Sideris a deschis scorul. Minutul 54: A egalat Dumitrache, cu stîngul, din voleu. Minutul 60: Grecia conduce cu 2-1. A marcat Dedes. Minutul 66: A egalat Dumitrache, cu stîngul, din voleu...

București, 12 octombrie 1969... România—Portugalia. Minutul 30. Dumitrache pornește în slalom. Trece de José Maria. Trece de Humberto. Trece de Batista. Car-reul portughez pare o piață mitraliată din avion. Pas la Dobrin. Gol! Meciul cu Portugalia e jucat.

OBSERVATORI

DOAR CU NUMELE?

În nota generală de sportivitate care a caracterizat jocurile de pînă acum, se învîrsoșise, și situații în care fair-play-ul este abandonat și duritatea, actele de nesportivitate, de neecologicitate devin mijloc de „în-trecere sportivă”. Semnalăm interven-vența Comisiei de disciplină în ca-zurile Olteanu (F.C. Argeș), pentru gesturi de nesportivitate la Brașov, și Velica (S.C. Bacău) pentru lovirea adversarului, în jocul cu „U” Craiova. Acestea sînt situațiile în care obser-vatorii federali au sesizat, în mod oficial, așa cum au datorat, faptele în rapoarte lor.

Ni se pare însă că atenția acestor reprezentanți ai forului de specialitate nu este totdeauna așa de trează... Iată, scenade de nesportivitate din meciul C.F.R. Cluj—Juul (chiar dacă s-au petrecut în afara li-niilor de var delimitînd suprafața de joc) au rămas fără nici un fel de umare pe joia respectului ofi-cial trimis pe malul Somesului de F.R.F. La fel de distrat s-a arătat și observatorul partidei Juul—A.S.A. Tg. Mureș, care n-a văzut gestul de ne-sportivitate al lui Georgevici comi-asupra lui Mureșan. Suitele de faul-turi, de atacuri la om, de intrări „cu ochii închiși” din meciul A.S.A. Tg. Mureș—„U” Cluj n-au reușit în nici un chip să atragă atenția „ochiului F.R.F.”, investit cu delegație și mi-siune oficială.

Socotim că, așa cum am mai sub-liniat-o, alegerea acestor persoane cu un rol așa de important în des-fășurarea sportivă a partidelor tre-buie să se facă cu mult discernă-mînt, că utilizarea ca oficiali F.R.F., a foștilor internaționali, care se bu-cură de respect și de renumele unei depline obiectivități, trebuie să fie primul criteriu în repartizarea pen-tru înfîințirea Diviziei A. Pentru că, dacă la acest eșalon superior, unde mijloacele de organizare și de su-praveghere sînt cele mai solide și mai perfecționate (se presupune cel puțin...) înfîințim, așa de timpuriu, treceri cu vederea, „neatenție”, etc. etc., ce să mai spunem de campio-natele de B sau de C?

Guadalajara, 2 iunie 1970... Anglia—România. Minutul 21. Du-mitrache face rost de o mingea la centru, atacă, vede careul en-glez suprapopulat, pornește. spre dreapta, conduce mingea cu mare artă. E atacat de Cooper. O fen-tă. Cooper a căzut în sînga. In-tregul stadion sare în picioare. Apare, ca din pămînt, Bobby Moore. Încă o fen-tă. Bobby Moore se dezechilibrează. Urale. Ambii fundași englezi se ridică furioși, încercînd să bareze drumul in-draznetului, dar Dumitrache gă-sește soluția cel mai puțin aștep-tată, din buzna printre ei. Sta-dionul jubilează. Dumitrache a scăpat spre careu, dar în ultima clipă, Bobby Moore îl faultează.

Guadalajara, 6 iunie 1970. Ro-mânia—Cehoslovacia. Minutul 77. Penalty! Se pregătește Dumitra-che... De aici, de sus, îmi pare mic și neputincios. Îl revăd pe micul Dumitrache, adus „de la sînă”, de pe Viilor, în parcul

Dinamo. Acolo, pe gazon, se re-peta, într-un fel, momentul Wembley. Și atunci, ca și acum, mai e un sfert de oră. Acum, ca și atunci, de acest penalty depinde aproape totul. Dumitra-che se retrage cîțiva pași. Nu-și dezlipște privirile de Vencei. Am impresia că vrea să-l hipno-tizeze. Cu sau fără hipnoză, acest duel e aproape întotdeauna hotărîtor... Dumitrache e la start. Por-nește. Îi simt mișcările dezaxate, care ar putea scoate din fire orice portar din lume. Șut! Mingea iz-bește plasa în colțul stîng. 2-1!

Guadalajara, 10 iunie 1970. Bra-zilia—România. E 2-0 pentru... Pele. Sîntem în minutul 34. Dinu, care a scăpat între timp de pre-siunea braziliană, trimite o mingea spre Dumitrache. Apărarea bra-ziliană ezită. Dumitrache își arun-că „cîrligul”. Brito și Fontana sînt pironiți și „mopsul” împinge min-gea în colțul stîng. Gol! Stadio-nul Jalisco izbucnește în aplauze...

Acestea sînt faptele adevărate din care s-a născut „legenda Du-mitrache”. A urmat mitul, Mitul Dumitrache. Un mit pe care l-am creat noi, suportorii și, dacă vreți, cronicarii. Și fenomenul mi se pare firesc. Astăzi, în epoca tele-viziunii, cînd Cruyff aleargă la cîțiva centimetri de ceașca cu ca-fea, avem și noi nevoie de un eroi asemănător. Și astfel, aproa-pe în unanimitate, i-am atribuit lui Dumitrache acest rol.

Dumitrache nu este un Cruyff. Noi l-am convins că ar putea fi. Dar pentru că Dumitrache a în-tîrziat să sară peste „stacheta Cruyff”, am început să aruncăm cu pietre în statuia pe care tot noi l-am înălțat-o.

Astăzi, Dumitrache pare decîs să-și ducă un soclu mult mai durabil...

IOAN CHIRILA

SPORTIVITATEA GRAV LEZATĂ LA CONSTANȚA

S-a întîmplat la Constanța, în du-minica celei de a 4-a etape. Un grup de susținători ai echipei Steag-ul roșu, care și-au însoțit formația favorită, s-au instalat frumos într-un capăt de terasă, și, fluierînd stea-gurile galben-negru ale clubului brașovean, au început să-și incurajeze, normal, favoriții. Se juca în acest timp meciul de tîneret și era pe la mijlocul celei de a doua reprize.

De-o dată însă, micul grup al oas-peților intră în panică. Un atac, prin surprindere, decînsat de reprezen-tanți ai gateriei constănțene, deran-jați de asemenea „concurență” pe teren propriu, a produs pe stadion un spectacol aproape unic în genul său, sub privirile celor din tribu-ne. „Acțiunea” gazdelor a început cu amenințările de rigor, a continuat cu o urmatăre ca în filme, pînă la marginea spațiului de joc (ceea ce a determinat pe arbitrul Nicolae Gheorghe să interzică, pentru cîte-vea minute, meciul echipelor de tî-neret) și s-a încheiat cu intervenția neinspirată a organelor locale de ordine, care în loc să tempereze ce-le de belșugani urmăritori, s-au ocupat — chipurile — să le protejeze...

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

5 GOLURI: Obtemencu (Univ. Cra-iova) — 3 din penalty;

4 GOLURI: Rugiubei (Sport Club), Neagu (Rapid);

3 GOLURI: Lucescu (Dinamo) — 3 pen., Soo (C.F.R.), Lică („U” Cluj), Domide (U.T.A.), Jercan (F.C. Ar-geș);

2 GOLURI: Gherghel, Florescu (Steagul roșu), Doru Popescu (Dina-mo), Dobrin (F.C. Argeș), Adam, An-ca („U” Cluj), Sima (U.T.A.), Haj-nal (A.S.A.), Pirvu (Univ. Craiova), Moldovan (Petrolul);

1 GOL: Munteanu I. Mihailă, Ior-dache („U” Cluj), Lupulescu, Mol-doveanu, Romila I. Cuperman, Ale-cu (Politehnica), Comănescu, Bălu-ță, Pană, S. Avram, Dembrovski (Sport Club), Kun II, Roth, Petescu, Broșovschi, Popovici (U.T.A.), Du-mitru, D. Ene (Rapid), Vigu, Nă-s-tase, Iordănescu, Pantea, Aelenei (Steaua), Neagu (Univ. Craiova), M. Breian, Petro Gheorghe (C.F.R.), Pescaru, Necula, Olteanu (Steagul roșu), Arnoșchi (Crisul), Oprea, Ca-raman, Tufan, Mustăță (Farul), Nun-weiler VI, Sămăreanu II (Dinamo), Dodu (Juul), Bădin (Petrolul), M. Po-pescu (F.C. Argeș).

AUTOGOLURI: Cojocaru și Drago-mir (C.F.R. Cluj) pentru Juul, Dodu (Juul) pentru Steaua

DIVIZIA A

1. U.T.A.	42 20 10 — 58
2. „U” Cluj	42 11 10 — 55
3-4. Steagul roșu	42 11 7 — 55
3-4. Rapid	42 11 6 — 48
5. Dinamo	42 11 7 — 58
6. Steaua	41 30 6 — 45
7. Juul	41 30 3 — 25
8. Sport Club	42 02 3 — 64
9. Univ. Craiova	41 21 8 — 64
10. Farul	41 21 4 — 44
11. F.C. Argeș	42 02 6 — 54
12. Petrolul	42 02 3 — 64
13. A.S.A.	41 21 2 — 54
14. Politehnica	40 22 5 — 112
15. C.F.R.	40 13 5 — 91
16. Crisul	40 13 1 — 71

TINERET — REZERVE

1. Dinamo	44 00 13 — 18
2. „U” Cluj	44 00 11 — 28
3. Petrolul	43 10 10 — 37
4. „U” Craiova	42 11 7 — 25
5. Juul	41 21 9 — 74
6. Rapid	42 02 6 — 54
7-8. Sport Club	42 02 3 — 54
7-8. Crisul	42 02 3 — 54
9. U.T.A.	42 02 5 — 64
10. F.C. Argeș	41 12 6 — 63
11. Politehnica	41 12 2 — 53
12. Steaua	41 03 7 — 72
13. A.S.A.	41 03 3 — 72
14. Farul	41 03 3 — 72
15. Steagul roșu	41 03 2 — 72
16. C.F.R.	40 13 1 — 141

CUPA A + T

1-2. „U” Cluj	8 6 1 1 21 — 7 13
1-2. Dinamo	8 6 1 1 20 — 6 13
3. Petrolul	8 5 1 2 15 — 9 11
4. U.T.A.	8 4 2 2 15 — 13 10
5. Juul	8 3 1 1 8 — 6 10
6. Univ. Craiova	8 3 2 2 15 — 8 9
7. Rapid	8 3 2 2 15 — 11 9
8. Sport Club	8 3 0 4 15 — 14 8
9. Steaua	8 2 3 3 13 — 11 7
10. F.C. Argeș	8 1 1 4 12 — 14 7
11. Steagul roșu	8 1 1 4 12 — 14 7
12. Farul	8 2 2 4 7 — 11 6
13. A.S.A.	8 2 2 4 5 — 12 6
14. Crisul	8 2 1 5 4 — 12 6
15. Politehnica	8 1 3 4 7 — 16 5
16. C.F.R.	8 0 2 6 6 — 23 2

ETAPA VIITOARE (26 septembrie)

CRISUL Oradea — A.S.A. Tg. Mureș
POLITEHNICA Iași — PETROLUL Ploiești
STEAUA București — F. C. ARGEȘ Pitești
STEAGUL ROȘU Brașov — UNIVERSITATEA Cluj
JUUL Petroșani — U. T. Arad
SPORT CLUB Bacău — FARUL Constanța
C.F.R. Cluj — RAPID București
DINAMO București — UNIVERSITATEA Craiova